Діоцеза Тракія, която обемала 6 провинціи) и Діоцеза Мизійска или Дакійска, която обемала повече отъ 10 провинціи.[7] Границата между Истокъ и Западъ служили тогазъ рѣката Дрина, Рилскій хребетъ, Трояновытѣ Врата и рѣката Витъ. Испослѣ ставали още различни промѣненія въ провинціалното устройство; но изобщо като говоримъ до VI столѣтіе границитѣ не ся измѣнявали.

(Заключение)

Тракоиллирийската раса всякога ся отличавала съ необикновенна енергія и безпокойна страсть къ войнѣ, но повечето били на служба у другитѣ и по-скоро работяли въ интереситѣ на другитѣ а не на своитѣ. Съ този и такъвзи духъ, древ... отъ както ... Балканский полуостровъ вместо това население на съ този ... първо тѣзи многолюдно ... това население силно физично ... ставано въ постояннитѣ помеждуси боеве, истощавано въ войнитѣ на Александра Великаго и на Діадохытѣ му, истрѣбвано въ жестокитѣ и убийствени борби първо съ Галатытѣ, а послѣ и съ римляннитѣ прис... чило до такъвзи изнемощение и оредение щото подиръ завоеванието му отъ римляннитѣ по-

---

7) Провинціи въ Тракійската Діоцеза били 1) Тракія съ градоветѣ Филиппополь и Берроя (Ески-Загра) 2) Хемимонтъ съ градоветѣ Адріанопль и Анхіало. 3) Европа съ градоветѣ Хераклея (Перинтосъ) Силиврія и Галлиполь, 4 Родопа съ гг. Еносъ, Траянополь (около Фере) Максиміануполь (при Гюмюрджина), и задъ Балкана 5) Moesia inferior съ Маркіанополисъ (развал. въ Девно при Варна(?)) Никополь ad Haemum (Никюпъ при Търново) Нове (при Свищовъ) и Доросторумъ (Силистра); 6) Скития, сегашна Добруджа съ градоветѣ Томи (до Кюстенджа) Новіодунумъ (Исакча) и Тросмисъ (разв. въ Игличе при Мачинъ).